

**Kolding
Lærerkreds**

3. september 2026

Kolding Lærerkreds

Høringssvar i forbindelse med politisk behandling af tildelings- og incitamentsmodel på skoleområdet.

I Kolding Lærerkreds vil vi gerne udtrykke anerkendelse for, at udvalget sender tildelingsmodellen og incitamentsmodellen i høring. Det signalerer, at det følges tæt, som udvalget lovede, da den blev indført i 2024.

Vi er i Kolding Lærerkreds overvejende positive ved dele af **tildelingsmodellen**, hvor vi deler opfattelsen af en mere transparent model, der samtidig bibeholder de enkelte skolars mulighed for at lykkes med opgaverne. Vi mener dog fortsat, at modellens socioøkonomiske tilgang kun griber en del af de forskelle, der er på skolerne. Vi mener derfor, at det er væsentligt, at tildelingsmodellen indeholder centrale midler, der kan understøtte skoler, som oplever uforudsete udgifter.

I forhold til **incitamentsmodellen**, så er vi i Kolding Lærerkreds særdeles kritiske overfor denne. Dette har vi tilkendegivet ved flere lejligheder. Desværre har perioden med incitamentsmodellen vist, at vi havde ret i de bekymringer, vi tidligere har fremført overfor forvaltningen og det tidligere byråd.

Incitamentsmodellen har vist sig at være et kvantespring væk fra det fælles skolevæsen, hvor vi sammen løser de opgaver, der kommer. Det er en model, der nedtoner et forvaltningsmæssigt ansvar og som stiller økonomi ind som en faktor i forhold til at give kommunens børn og unge (og deres forældre) det rigtige tilbud. Vi har fået flere henvendelser, der påpeger, at der er et markant fald i antal elever fra de yngste klassetrin, der bliver forelagt visitationsudvalget. Dette skyldes efter vores mening, at der er væsentlig økonomi i at holde børnene på distriktsskolen. Det bevirker, at kommunens børn ikke rettidigt får det rigtige tilbud, og at når de kommer til det specialiserede skoletilbud, så er broerne brændt til deres distriktsskole. Derfor er det nærmest umuligt at vende tilbage og blive inkluderet senere. Dette er et økonomisk og ikke mindst menneskeligt dilemma. Samtidig må vi stille spørgsmål til, om modellen ikke direkte modvirker trivselskommissionens anbefalinger om tidlig indsats.

Vi er bekymret for, at der er et mørketal i forhold til det reelle antal af elever, der i et skoledistrikt, som har brug for at blive visiteret. Desuden vil der være en høj risiko for, at tilflytning af sårbare familier vil ramme den enkelte distriktsskole meget hårdt økonomisk – og sandsynligheden for sådanne tilflytninger er på ingen måde jævnt fordelt mellem de enkelte folkeskoler, da der er betragtelige forskelle på huspriser og mængden af socialt boligbyggeri i de forskellige skoledistrikter.

Der er også markante forskelle på, hvorvidt man kan navigere i denne model, uden hele tiden at skulle være bange for en uoverkommelig efterregning. Dette afhænger blandt andet af skolestørrelse – altså skolens samlede økonomi. Ligeledes oplever en række skoler elever, der går direkte fra et specialiseret

dagtilbud og videre til et specialiseret skoletilbud. Det sker, fordi det er det rigtige for barnet, men skolen bliver pålagt en økonomisk straf, selvom de ikke har kunne gøre noget for at modvirke det.

At denne model skulle skabe bedre mulighed for at kunne økonomistyre på skolerne er ikke korrekt. Faktisk har modellen den modsatte effekt. Dette har vi tydeligt fået bevist ved de kolossale overførte midler, der har præget tiden efter modellens indførsel. En afledt effekt af denne model og den manglende opfølgning på forbruget, har i høj grad fjernet muligheden for, at man byrådspolitisk kan prioritere indsatsområder. Det må heller ikke glemmes, at da man indførte denne model, der lå der i budgetnote 10 et mål om, at incitamentsmodellen skal skaffe en besparelse på 4 til 6 millioner på kommunens børn og unge!

I Kolding Kommune har man altid haft en overordnet idé om, at det er væsentligt, at det enkelte barn får den fornødne hjælp og skal have det rigtige pædagogiske tilbud. Blandt andet med udsagnet om, at der skal inkluderes der, hvor det giver mening for det enkelte barn og for klassefællesskabet. Kolding Kommune har i den forbindelse også forpligtet sig på Salamanca-erklæringen. At leve op til dette i en incitamentsstyret model byggende på økonomisk incitament for den enkelte skole, mener vi er i direkte modstrid med erklæringen.

Hvis vi kigger på f.eks. Svendborg, så er de gået væk fra denne model, netop fordi den ganske enkelt ikke kan håndtere den enkelte borgers ret og krav på en individuel og kvalitativ behandling. Ligeledes er det ikke en metode, der fordrer et samlet skolevæsen, der faktisk løfter i flok.

Vi mener i Kolding Lærerkreds, at **incitamentsdelen skal udskrives af tildelingsmodellen**. Den har ikke vist sit værd – tværtimod. Det skal bemærkes, at vi på ingen måde så står på bar bund i Kolding Kommune. Der har tidligere været en fremgangsmåde i forhold til visitation, der byggede på tillid til lærere og ledere på kommunens skoler, og som ikke byggede på økonomisk straf.

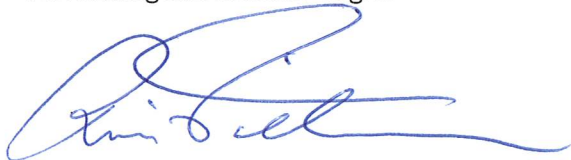
Kolding Lærerkreds vil derfor opfordre politikerne i Kolding Kommune til at fjerne incitamentsmodellen fra tildelingsmetoden. Vi skal have en samlet tildelingsmetode, der ikke efterlader de enkelte skoler på perronen med uoverskuelige pludseligt opståede udgifter, og hvor det enkelte barn og klassefællesskabet ikke bliver en økonomisk brik.

Man valgte i 2024 politisk at vedtage en så væsentlig ændring af tankegangen om et fælles skolevæsen på trods af massiv modstand fra folkeskolens aktører. Men man lovede også politisk at evaluere efterfølgende, og holde fokus på, at det ikke måtte skabe forringelser for kommunens børn og unge.

Den evaluering er nu, og det kalder på en **fjernelse af incitamentsmodellen fra tildelingsmodellen**.

Med venlig hilsen

På Kolding Lærerkreds' vegne

Ravi Willesen

Kredsformand